

fra den fiesvigiske Grændse til Frederikshavn med de Jernbaner, den maatte ansee fornødne, og det Mindste, en saadan Jernbanestrafning kan antages at vilde udgjøre, er 45 Mill. Naar vi nu multiplicere den Rentegaranti, som nævnes i § 2 i Loven af 1853, nemlig 640 L pr. Mill, med 45, saa vil det Beløb, der allerede nu kan siges at staae til Regjeringens Disposition til Jernbaneanlæg, være omtrent 6½ Millioner mere end de 8 Millioner, alt saa kunde Regjeringen, i dette Dieblit i det Mindste, anvende 14½ Millioner Rigsdaler paa Jernbaneanlæg. Dersom man nu vedtager det Forslag, som jeg i Forening med Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds (P. Hansen) har stillet, om at fortsætte Jernbanen fra Viborg til Aalborg, saa vil denne Sum ikke engang medgaae, og der vil altsaa ikke paabyrdes noget Nyt udenfor de Bevillinger, der allerede ere givne til Jernbaneanlæg. Det andet Endringsforslag, jeg har været med at stille, er allerede omtalt af Rigsdagsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds (N. Andersen), og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. Der er af Rigsdagsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) stillet et Endringsforslag om, at Beføstningerne ved Expropriationen skulde for begge Halvdeles Vedkommende betales af Kongerigets Finantser, istedetfor at den ene Halvdeel, efter Fleertallets Forslag, skal betales af de Egne, hvor igjennem Banen gaaer. Dersom den § 11, der indeholdes i Fleertallets Forslag, gaaer igjennem, saa vil jeg finde, at den ærede Rigsdagsmands Forslag er et billigt Forslag, idet det nemlig efter denne § 11 vil blive Tilfældet, at efterhaanden saa at sige alle Landets Egne ville komme til at bidrage deres Deel til Expropriationsomkostningerne, men saa kan man ligesaa godt gjøre det paa engang. Dersom derimod denne Paragraph bortfalder, vil jeg have Betænkelse ved at stemme for det af Rigsdagsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) stillede Forslag. Jeg skal endnu tillade mig en Bemærkning i Anledning af en Ytring fra den ærede Indenrigsminister. Dengang da der var bleven talt om Stemningerne, der havde yttret sig her i Thinget imod Jernbanen, fastede den ærede Minister i høi

Grad Brug paa de Udtalelser, der fremkom, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at det var ikke løse Ord af En eller Anden, eller af dem, han kaldte Førere, der havde faaet Nogle til at rende med sig, men det var en Majoritet af 60 Medlemmer af dette Thing, der udtalte disse Stemninger, og hvis jeg ikke tager fejl, var han selv En af dem, der stemte derfor, naturligtvis i den Hensigt at svække Afstemningen. Der var et Fleertal, der for Alvor, og ikke paa Skjemt eller kvantsviis, stemte derfor; derom tillader jeg mig at have en lige saa fast Overbeviisning, som den ærede Minister maatte kan have om, at hans Kunstgreb kan have havt nogen væsentlig Betydning. Jeg har udtalt dette i Anledning af den ærede Ministers Ytringer, da han før havde Ordet.

Formanden: Da der er indtegnet flere Talere, kan jeg ikke vente nu at faae denne Sag tilendebragt; jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet til iasten Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 7.

Kl. 7 Aften gjenoptoges Mødet.

P. Hansen: Jeg skal ikke forlænge Discussionen ved at indlade mig paa Bedømmelsen af de tre foreliggende Lovforslag, men skal kun tillade mig at anbefale de Endringsforslag, som jeg i Forening med den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har tilladt mig at stille, og som gaae ud paa den eventuelle Længdebanes Forlængelse til Kiimfjorden eller til Aalborg, hvilken By vistnok med Hensyn til Folkemængde og Handel kan sammenlignes med Aarhus og Randers. Tidligere var Byen af større Betydning end nu, men i den senere Aarrække har den havt en del Uheld at kæmpe imod; saaledes da Vesterhavet brød ind i Kiimfjorden i Aaret 1825, mistede Byen sine Silbefalserter og sin Sildeexport, senere har den nye Bei,